

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

HÜSEYİN FATİH TAMER BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2018/31316)

Karar Tarihi: 20/10/2020

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Burhan ÜSTÜN
Hicabi DURSUN
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ
Raportör : Şermin BİRTANE
Başvurucu : Hüseyin Fatih TAMER
Vekili : Av. Abdullah Erkam TAMER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, üç kişilik ceza infaz kurumu ziyaretçi listesi oluşturma talebinin süresinde yapılmadığından reddedilmesi nedeniyle özel hayata saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 12/10/2018 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu, Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY) terör örgütüne üye olma suç isnadıyla 5/3/2018 tarihinde tutuklanarak Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna (Ceza İnfaz Kurumu) konulmuştur.

10. 18/7/2018 tarihinde olağanüstü hâl (OHAL) uygulamasının kaldırılması üzerine başvuru 23/7/2018 tarihinde üç kişilik ceza infaz kurumu ziyaretçi listesi sunarak nişanlısıyla görüşme talebinde bulunmuştur. Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 6/8/2018 tarihli kararı ile 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik'in (Ziyaret Yönetmeliği) 9. maddesinde liste verilme zorunluluğunun 60 günlük süreye tabi olduğu ancak başvuru Kuruma kabul tarihine göre bu sürenin geçmiş olduğu belirtilerek talebin reddine karar verilmiştir.

11. Başvurucu, Kuruma kabulü sonrasında üç kişilik ziyaretçi listesinin bildirilmesi hususunda kendisine bir tebliğ yapılmadığını, kaldı ki OHAL döneminde ailesi dışında ziyaretçi kabulüne izin de verilmediğini, OHAL dönemi bittikten sonra üç kişilik ziyaretçi listesi oluşturması için süre verilmesi gerektiğini belirterek Konya İnfaz Hâkimliğine başvuruda bulunmuştur. Başvurucunun şikâyeti, Konya İnfaz Hâkimliğinin 14/8/2018 tarihli kararı ile Ceza İnfaz Kurumu kararında usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

12. Başvurucunun anılan karara itirazı Konya 1. Ağır Ceza Mahkemesince 18/9/2018 tarihinde reddedilmiştir. Bu karar, başvurucuya 19/9/2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

13. Başvurucu 12/10/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

14. Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün 10/3/2020 tarihli yazısında; başvuru tutuklu olarak Kuruma geldiği 5/3/2018 tarihinde OHAL döneminin devam ettiği, tutukluların ziyaretçilerinin 22/7/2016 tarihli ve 667 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin (667 sayılı KHK) 6. maddesinin (e) bendi uyarınca sınırlı olduğu, bu nedenle Kuruma gelişinde başvurucuya üç kişilik liste bilgisi hakkında tebligat yapılmadığı belirtilmiştir.

15. Başvurucu, bireysel başvuru sonrasında 18/1/2019 tarihinde Yalvaç T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledilmiştir. Yalvaç T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün 18/3/2020 tarihli yazısıyla başvuru burada üç kişilik ziyaretçi listesi oluşturma talebinde bulunduğu ve talebinin de kabul edildiği bildirilmiştir.

16. Terör örgütüne üyelik suçundan yargılandığı davada Konya 9. Ağır Ceza Mahkemesinin 20/11/2018 tarihli kararıyla başvuru 8 yıl 9 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına hükmedilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

17. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Hükümlüyü ziyaret*" kenar başlıklı 83. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Hükümlü, belgelendirilmesi koşuluyla eşi, üçüncü dereceye kadar kan ve kayın hısımları ile vasisi veya kayyımı tarafından haftada bir kez ve ayrıca kuruma kabullerinde,

zorunlu hâller dışında bir daha değiştirilmemek üzere, ad ve adreslerini bildirdiği en fazla üç kişi tarafından, yarım saatten az ve bir saatten fazla olmamak üzere çalışma saatleri içinde ziyaret edilebilir."

18. Ziyaret Yönetmeliği'nin 9. maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

"Hükümlü ve tutuklular, birinci fıkrada sayılanlar dışında kalan üç ziyaretçisinin adı ve soyadı ile bilmesi hâlinde adresini ceza infaz kurumuna kabulünden ve kendisine bu hususun tebliğ edildiği tarihten itibaren 60 gün içinde bildirir. Bu ziyaretçiler, ölüm, ağır hastalık, doğal afet, hükümlü ve tutuklunun nakli ya da ziyaretçinin ziyaret olanağını ortadan kaldıracak yerleşim yeri değişikliği gibi zorunlu hâller dışında değiştirilemez. Ceza infaz kurumu yönetimince, gerekli görülmesi hâlinde bildirilen ziyaretçiler hakkında, ziyarette bulunmalarında sakınca bulunup bulunmadığı konusunda kolluk aracılığıyla araştırma yaptırılır. Sakıncalı görülenlere ziyaret izni verilmez ve yeni ziyaretçinin bildirilmesi istenir."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 20/10/2020 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

20. Başvurucu; OHAL döneminde 667 sayılı KHK'nın 6. maddesinin (e) fıkrasında sınırlı olarak sayılan kişiler dışında kimseyle görüşülmesine izin verilmediğini, mevzuata göre 60 günlük sürenin kendisine bu konuda yapılacak tebliğden itibaren başlayacağını belirtildiğini, Ceza İnfaz Kurumuna kabul edildiği 5/3/2018 tarihinde üç kişilik ziyaretçi listesi oluşturması yönünde tarafına bir tebliğ yapılmadığını belirtmiştir. Başvurucu, OHAL uygulamasının kaldırılması sonrasında ziyaretçi listesi oluşturma talebinin süresinde yapılmayarak reddedilmesi nedeniyle özel hayata ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

21. Bakanlık görüşünde; başvurucunun süresinde talepte bulunmaması nedeniyle ziyaretçi listesi oluşturma talebinin reddi şeklindeki müdahalenin mevzuata uygun olduğu ve meşru amaç taşıdığı bildirilmiştir.

22. Başvurucu; Bakanlık görüşüne karşı beyanında, bireysel başvuru formundaki iddialarını tekrar etmiştir.

B. Değerlendirme

23. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "*Özel hayatın gizliliği*" kenar başlıklı 20. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Anayasa Mahkemesinin benzer kararları dikkate alındığında başvurucunun ziyaretçi listesi oluşturma isteminin reddedilmesi nedeniyle

görüşme hakkının kısıtlandığı ve bu suretle dış dünya ile sağlıklı bir ilişki kurmasının engellendiği yolundaki iddiası, Anayasa'nın 20. maddesinde düzenlenen özel hayata saygı hakkı kapsamında incelenmiştir (*Mehmet Zahit Şahin*, B. No: 2013/4708, 20/4/2016, § 28; *Ethem Zariç*, B. No: 2014/4137, 9/11/2017, § 27).

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

25. Somut olayda başvurucunun bireysel başvuru sonrasında 18/1/2019 tarihinde Yalvaç T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği ve burada üç kişilik ziyaretçi listesi oluşturma talebinde bulunduğu ve talebinin de kabul edildiği anlaşılmakta ise de başvuru konusu olan 23/7/2018 ile 18/1/2019 tarihleri arasında (yaklaşık 6 aylık sürede) nişanlısı ile görüşemeyen başvurucunun özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddiasının incelenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

26. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

27. Somut olayda uyuşmazlık, başvurucunun ziyaretçi listesi oluşturma talebinin reddedilmesinden kaynaklanmaktadır. Başvuruya konu kararın Ceza İnfaz Kurumunda önce tutuklu daha sonra hükümlü olarak bulunan başvurucunun dış dünya ile iletişim kurması ve sosyal ilişkilerinin sınırlandırılması yönünde etkiler doğurması nedeniyle özel hayata saygı hakkına müdahale teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

28. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

“Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

29. Yukarıda belirlenen müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı takdirde Anayasa'nın 20. maddesini ihlal edecektir. Bu sebeple sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanun tarafından öngörülme, meşru amaç taşıma, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama kriterlerine uygun olup olmadığının belirlenmesi gerekir (*Halil Berk*, B. No: 2017/8758, 21/3/2018, § 49; *Süveyda Yarkın*, B. No: 2017/39967, 11/12/2019, § 32; *Şennur Acar*, B. No: 2017/9370, 27/2/2020, § 34).

i. Kanunilik

30. Başvurucunun ziyaretçi listesi oluşturma talebinin reddi işlemine dayanak teşkil eden mevzuat hükümleri dikkate alındığında müdahalenin kanunlar tarafından öngörülme ölçütüne uygun olduğu değerlendirilmiştir (*Mehmet Zahit Şahin*, §§ 47-56).

ii. Meşru Amaç

31. Müdahalenin kamu düzeni ve suç işlenmesinin önlenmesi genel amacı çerçevesinde ceza infaz kurumlarında güvenliğin ve disiplinin sağlanması şeklinde meşru amaç taşıdığı anlaşılmaktadır (*Mehmet Zahit Şahin*, § 57).

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

32. Anayasa'nın 19. maddesi gereğince hükümlü ve tutukluların özel ve aile hayatının sınırlanması hukuka uygun olarak ceza infaz kurumunda tutulmanın kaçınılmaz bir sonucudur. Öte yandan hükümlü ve tutukluların özel ve aile hayatına saygı gösterilmesi hakkı, ceza infaz kurumu idaresinin hükümlü ve tutukluların ailesi ve yakınlarıyla temasını devam ettirecek önlemleri almasını zorunlu kılmaktadır (*Mehmet Zahit Şahin*, § 36).

33. Hükümlü ve tutukluların ziyaret hakkı değerlendirilirken ceza infaz kurumunun güvenliğinin ve düzeninin sağlanması ile hükümlü ve tutukluların dış dünyayla iletişim kurmaları ve sosyalleşmeleri suretiyle iyileştirilmesi ilkeleri arasında makul bir dengenin kurulması gerekir (*Mehmet Zahit Şahin*, § 62).

34. Hükümlü ve tutukluların temel haklarına yapılan müdahalelere gerekçe olarak gösterilebilecek makul nedenlerin somut olayın tüm koşulları çerçevesi dâhilinde, olaya özgü olgu ve bilgilerle gerekçelendirilmesi gerekmektedir. Bunun yanı sıra yapılacak değerlendirmede kişinin itham edildiği suçun ve tutuklama sebeplerinin de dikkate alınması gerekmektedir (*Mehmet Zahit Şahin*, § 63). Bu bağlamda başvuru konusu olay bakımından yapılacak değerlendirmelerin temel eksenini, müdahaleye neden olan idari makamlar ve derece mahkemelerinin kararlarında dayandıkları gerekçelerin özel hayata saygı hakkının kısıtlanması bakımından *demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk ve ölçülülük* ilkesine uygun olduğunu inandırıcı bir şekilde ortaya koyup koyamadığı olacaktır (*Mehmet Zahit Şahin*, § 64; *Ahmet Temiz*, B. No: 2013/1822, 20/5/2015, § 68).

35. Demokratik bir toplumda, güvenliğin ve disiplinin sağlanması amacıyla ceza infaz kurumlarına gelebilecek ziyaretçi sayısının sınırlandırılması mümkün olmakla birlikte hükümlü ve tutukluların öznel durumlarının da dikkate alınması ve bu hususta somut olayın koşullarının gerektirdiği esnekliğin temin edilmesi gerekir. Bu anlamda ceza infaz kurumlarında güvenliğin ve disiplinin sağlanmasındaki kamu yararı ile tutuklu ve hükümlülerin sosyal ilişkiler kurabilmelerindeki bireysel yarar arasında makul bir denge gözetilmelidir.

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

36. Somut olayda başvuru sahibinin ziyaretçi listesi oluşturma şeklindeki talebi Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığı tarafından Ziyaret Yönetmeliği'nde belirtilen altmış günlük süre içinde sunulmadığı gerekçesiyle reddedilmiştir. Ziyaret Yönetmeliğinin 9. maddesinin ikinci fıkrasında hükümlü ve tutuklulara üç kişilik ziyaretçi listesi talep edebilecekleri hususunun tebliğ edilmesi gerektiği, 60 günlük sürenin bu tebliğden itibaren başlayacağı düzenlenmiştir. Somut olayda başvurucuya üç kişilik ziyaretçi listesi oluşturma hakkında tebligat yapılmadığı anlaşılmaktadır (bkz. § 14). Bu durumda başvuru sahibinin talebinin reddedilmesinin Ziyaretçi Yönetmeliği'nin söz konusu hükmüne aykırı olduğu açıktır.

37. Kaldı ki Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Sevik* (B. No: 2017/24068,18/7/2019, §§ 36, 37) kararında 5275 sayılı Kanun'da ziyaretçi isim listesinin bildirilmesi için herhangi bir hak düşürücü süre öngörülmediği, Ziyaret Yönetmeliği'nde belirtilen sürenin hak düşürücü değil düzenleyici süre olarak yorumlanabileceği vurgulanmıştır. Anılan kararda, idarenin ve derece mahkemelerinin Ziyaret Yönetmeliği'ndeki altmış günlük sürenin hak düşürücü olduğu şeklindeki yorumlarının başvuruçunun ceza infaz kurumunda kaldığı süre boyunca ziyaretçi belirleme ve kabul etme hakkından yararlanamaması sonucuna yol açtığı, başvuruçunun talebinin salt altmış günlük sürenin geçtiğinden bahisle reddedilmesinin özel hayata saygı hakkı ile kamu güvenliği amacı arasında adil denge sağlamaktan uzak olduğu belirtilmiştir.

38. Somut olayda başvuruçuya ziyaretçi listesi oluşturması yönünde hiçbir tebligat yapılmadığı gibi idarenin ve derece mahkemelerinin Ziyaret Yönetmeliği'ndeki altmış günlük sürenin hak düşürücü olduğu şeklindeki yorumları, başvuruçunun Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kaldığı süre boyunca ziyaretçi belirleme ve kabul etme hakkından yararlanamaması sonucuna yol açmıştır. Bu şekilde ziyaret hakkına getirilen kısıtlamanın hükümlü ve tutukluların dış dünyayla iletişim kurması ve sosyalleşmesi suretiyle iyileştirilmesi ilkelerine uygun düştüğü söylenemez (*Mehmet Sevik*, § 37). Bu nedenle başvuruçunun ziyaretçi listesi oluşturma talebinin reddedilmesi suretiyle özel hayata saygı hakkına yapılan müdahalenin ilgili ve yeterli gerekçelere dayandırılmadığı, müdahalenin demokratik toplum düzeninde gerekli bir müdahale olmadığı sonucuna varılmıştır.

39. Açıklanan gerekçelerle başvuruçunun Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. maddesi Yönünden

40. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvuruçunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir..."

"(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuruçunun lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

41. Başvuruçunun, ihlalin tespiti ile 30.000 TL manevi tazminata hükmedilmesini talep etmiştir.

42. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir (B. No: 2014/8875, 7/6/2018, [GK]). Mahkeme diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına da işaret etmiştir (*Aligül Alkaya ve diğerleri (2)*, B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

43. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

44. İncelenen olayda, derece mahkemesinin hak düşürücü nitelikte olmayan bir süre düzenlemesine dair katı yorumunun başvuru hakkına kısıtlama getirilmesine yol açması nedeniyle ihlal sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararlarından kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte başvuru hakkının 18/1/2019 tarihinde Yalvaç T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği, ihlalin başvuru hakkının Konya E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kaldığı süre için geçerli olduğu, bu nedenle ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmadığı anlaşılmaktadır. Ancak *eski hâle getirme* ilkesi çerçevesinde özel hayata saygı hakkının ihlali nedeniyle yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında başvurucuya net 6.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

45. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 294,70 TL harç ve 3.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.294,70 TL yargılama giderinin başvuru hakkına ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuya net 6.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 294,70 TL harç ve 3.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.294,70 TL yargılama giderinin başvuru hakkına ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvuru hakkının Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Konya İnfaz Hâkimliğine (14/8/2018 tarihli ve E.2018/2762, K.2018/2755 sayılı karar ile ilgilidir) GÖNDERİLMESİNE,

Başvuru Numarası : 2018/31316

Karar Tarihi : 20/10/2020

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 20/10/2020 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Selahaddin MENTEŞ